

Bruksela, dnia 27.10.2016 r.
COM(2016) 698 final

2016/0344 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

**ustalające uprawnienia do połowów na 2017 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb,
stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach
nienależących do Unii**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Wszystkie rozporządzenia dotyczące uprawnień do połowów muszą ograniczać eksploatację stad ryb do poziomów zgodnych z ogólnymi celami wspólnej polityki rybołówstwa (WPRyb). W związku z tym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa („rozporządzenie podstawowe w sprawie WPRyb”) wyznaczono cele w zakresie corocznych wniosków dotyczących ograniczeń połowowych i ograniczeń nakładu połowowego, aby zagwarantować zrównoważony rozwój rybołówstwa w UE pod kątem ekologicznym, gospodarczym i społecznym.

Proces ustalania uprawnień do połowów ma charakter rocznego cyklu zarządzania (w przypadku stad ryb głębinowych mamy do czynienia z cyklem dwuletnim). Nie stoi to jednak na przeszkodzie wprowadzeniu długoterminowych rozwiązań dotyczących zarządzania. Unia osiągnęła postępy w tej dziedzinie i obecnie główne stada o znaczeniu komercyjnym podlegają wieloletnim planom zarządzania. Coroczne poziomy TAC i pułapy nakładu połowowego muszą być z nimi zgodne.

Niniejszy wniosek zawiera uprawnienia do połowów, które Unia ustanawia w sposób niezależny. Przewiduje on jednak również uprawnienia do połowów wynikające z wielostronnych lub dwustronnych konsultacji dotyczących połowów. Ich wynik jest wdrażany przez zapewnienie wewnętrznego podziału między państwa członkowskie, opartego o zasadę względnej stabilności.

Dlatego, oprócz autonomicznych stad unijnych, niniejszy wniosek obejmuje:

- stada wspólnie eksploatowane, tj. stada, którymi zarządza się wspólnie z Norwegią na Morzu Północnym i w cieśninie Skagerrak lub w ramach konsultacji związanych z Komisją ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku (NEACF) między państwami nadbrzeżnymi;
- uprawnienia do połowów wynikające z uzgodnień zawartych w ramach regionalnych organizacji ds. rybołówstwa (RFMO).

Pewną liczbę uprawnień do połowów w niniejszym wniosku oznaczono jako „pm” (*pro memoria*). Wynika to z faktu, że:

- w momencie przyjęcia wniosku opinia dotycząca niektórych stad nie jest dostępna; lub
- niektóre ograniczenia połowowe i inne zalecenia pochodzące od odpowiednich RFMO zostaną dopiero ustalone, gdyż coroczne spotkania tych organizacji jeszcze się nie odbyły; lub
- dane liczbowe dotyczące niektórych stad występujących w wodach Grenlandii oraz stad wspólnie eksploatowanych lub wymienianych z Norwegią i innymi państwami trzecimi nie są jeszcze dostępne, ponieważ oczekuje się na zakończenie konsultacji z tymi państwami w listopadzie i grudniu 2016 r.; lub

– w przypadku kilku TAC opinia została dostarczona, lecz ocena jest w toku.

Proponuje się, by Komisja określała w drodze aktów wykonawczych TAC dla niektórych gatunków krótko żyjących (dobijaka i gromadnika, szprota). Jest to konieczne, gdyż opinie naukowe dotyczące tych gatunków są wydawane na krótko przed rozpoczęciem połowów, co pozostawia bardzo niewiele czasu na procedurę ustawodawczą. Akty wykonawcze wykorzystuje się również do niezbędnych dostosowań systemów nakładu połowowego.

Przegląd stanu stad

W swym corocznym komunikacie w sprawie konsultacji dotyczących uprawnień do połowów (COM(2016) 396, zwanym dalej „komunikatem”) Komisja jak zwykle dokonała przeglądu sytuacji, którą należy uwzględnić we wnioskach dotyczących uprawnień do połowów. W komunikacie tym przedstawiono przegląd stanu stad w oparciu o ustalenia dostępnych opinii naukowych.

W odpowiedzi na wniosek Komisji Międzynarodowa Rada Badań Morza (ICES) przedstawiła w dniu 30 czerwca 2016 r. swoją coroczną opinię na temat większości stad objętych niniejszym wnioskiem. ICES uwzględniła kierunki przedstawione przez Komisję w jej komunikacie.

Opinie naukowe wydawane przez ICES zależą głównie od danych: ocenie mogą zostać poddane wyłącznie stada, dla których istnieją wystarczające i rzetelne dane, pozwalające na oszacowanie wielkości stad oraz sporządzenie prognoz dotyczących ich reakcji na różne scenariusze eksploatacji (tzw. „tabele wariantów połowowych”). Jeżeli wystarczające dane są dostępne, organy naukowe są w stanie dostarczyć szacunkowych danych, umożliwiających skorygowanie uprawnień do połowów do poziomu, który pozwoli uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY). Opinię taką określa się mianem „opinii dotyczącej MSY”. W innych przypadkach organy naukowe kierują się ostrożnościowym podejściem przy formułowaniu zaleceń co do tego, na jakim poziomie należy ustalić uprawnienia do połowów. Metodologię, którą stosuje w tym celu ICES, przedstawiono w opublikowanych materiałach ICES w sprawie wdrażania opinii dotyczącej stad, w stosunku do których dostępne są ograniczone dane¹.

Wszystkie objęte wnioskiem uprawnienia do połowów odpowiadają opiniom naukowym na temat stanu stad uzyskanych przez Komisję, które zostały wykorzystane w sposób wskazany w komunikacie.

Obowiązek wyładunku wprowadzony rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013

W latach 2015–2019 stopniowo wchodzi w życie obowiązek wyładunku wprowadzony rozporządzeniem podstawowym w sprawie WPRyb. W 2019 r. wszystkie stada objęte TAC będą podlegały obowiązkowi wyładunku. Począwszy od dnia 1 stycznia 2016 r., niektóre połowy gatunków dennych w Morzu Północnym, w północno-zachodnich i południowo-zachodnich wodach Atlantyku są objęte obowiązkiem wyładunku. Na podstawie wspólnych zaleceń przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przyjęła rozporządzenia delegowane ustanawiające konkretne plany w zakresie odrzutów. W 2016 r. państwa członkowskie przedstawiły uaktualnione wspólne zalecenia w celu stopniowego rozszerzenia obowiązku wyładunku od dnia 1 stycznia 2017 r.

¹ Należy w szczególności zapoznać się z dokumentem „General Context of ICES Advice” pod następującym adresem:
http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2015/2015/General_context_of_ICES_advice_2015.pdf

W związku z wprowadzeniem obowiązku wyładunku połowów i zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 proponowane uprawnienia do połowów mają odzwierciedlać przejście z ilości wyładowanej na ilość złowioną, z uwzględnieniem faktu, że odrzuty nie są już dozwolone. Odbywa się to na podstawie otrzymanych opinii naukowych dotyczących stad ryb objętych rodzajami rybołówstwa, o których mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb. Uprawnienia do połowów powinny być również określone zgodnie z innymi właściwymi przepisami, tj. art. 16 ust. 1 (w odniesieniu do zasady względnej stabilności) i art. 16 ust. 4 (w odniesieniu do celów wspólnej polityki rybołówstwa i zasad przewidzianych w planach wieloletnich).

W związku z tym Komisja zaproponuje zwiększenie TAC w odniesieniu do stad, które w 2017 r. zostaną objęte obowiązkiem wyładunku. Gdy połowy pochodzące z tego samego stada muszą być wyładowywane w ramach połowów objętych obowiązkiem wyładunku w 2017 r., natomiast inne połowy pochodzące z tego samego stada mogą nadal zostać odrzucone (złowione w ramach połowów objętych obowiązkiem wyładunku w 2018 i 2019 r.), w oparciu o najlepsze dostępne dane Komisja zaproponuje zwiększenie TAC, odpowiadające ilościom, które trzeba będzie wyładowywać.

Wiele stad będzie objętych uzupełnieniami, aby zrekompensować poprzednie odrzuty, które trzeba będzie wyładowywać. Uzupełnienia te obliczone zostaną na podstawie danych przedłożonych przez państwa członkowskie. W oczekiwaniu na przedłożenie tych danych, postanowiono tymczasem we wniosku Komisji uwzględnić dane liczbowe bez uzupełnień. Uzupełnienia zostaną dodane, gdy tylko przekazane zostaną dane umożliwiające ich obliczenie.

Należy wreszcie uwzględnić powiązania między rozporządzeniem podstawowym w sprawie WPRyb oraz rozporządzeniem Rady (WE) nr 847/96. W tym ostatnim wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące zarządzania ustalonymi z roku na rok TAC, w tym przepisy dotyczące elastyczności określone w art. 3 i 4, odpowiednio w odniesieniu do stad objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 i 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu zasobów. Ostatnio na podstawie art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 wprowadzono inny mechanizm elastyczności. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza i utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa, należy wyjaśnić, że nie można stosować art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 dodatkowo do obejmującej kolejny rok elastyczności przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013.

Środki dotyczące labraksa

Ocena ICES dotycząca stada labraksa w Morzu Celtyckim, kanale La Manche, Morzu Irlandzkim i w południowej części Morza Północnego w dalszym ciągu wykazuje tendencję spadkową. Nie jest to jednak zaskakujące, gdyż szacuje się, że aby działania naprawcze odniosły skutek i by został on odzwierciedlony w ocenie potrzeba 4–7 lat. Istnieją pierwsze przejawy wzrostu liczebności uzupełnienia. Bezpośredni cel środków zarządzania pozostaje bez zmian, tj. zapewnienie ochrony skupisk tarłowych oraz ograniczenie w miarę możliwości innych przyczyn śmiertelności. Nastąpił znaczny spadek liczby wyładunków w 2015 r. i 2016 r., jednak działania należy wzmocnić i kontynuować.

• Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki

Proponowane środki opracowano zgodnie z celami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa i są one spójne z polityką Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Proponowane środki są spójne z pozostałymi obszarami polityki unijnej, w szczególności z polityką w dziedzinie środowiska.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowi art. 43 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Zobowiązania Unii dotyczące zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów wodnych wynikają z obowiązków określonych w art. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie WPRyb.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest przedmiotem wyłącznej kompetencji Unii, o której mowa w art. 3 ust. 1 lit. d) Traktatu. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów: Wspólna Polityka Rybołówstwa jest polityką wspólną. Zgodnie z art. 43 ust. 3 Traktatu na Radzie spoczywa obowiązek przyjmowania środków dotyczących ustalania i przydziału uprawnień do połowów.

W proponowanym rozporządzeniu Rady przydziela się państwom członkowskim uprawnienia do połowów. Uwzględniając art. 16 i 17 rozporządzenia podstawowego, państwa członkowskie mają potem swobodę rozdzielania tych uprawnień między regiony lub podmioty gospodarcze według własnego uznania. Dlatego też państwa członkowskie dysponują szerokimi możliwościami w zakresie podejmowania decyzji dotyczących wybranego przez nie społecznego lub ekonomicznego modelu korzystania z przydzielonych im uprawnień do połowów.

Niniejszy wniosek nie ma żadnych nowych konsekwencji finansowych dla państw członkowskich. Rada przyjmuje rozporządzenie tego typu co roku i istnieją już publiczne i prywatne środki służące jego wdrażaniu.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument: rozporządzenie.

3. WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny *ex post*/kontrola sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Rozporządzenie w sprawie uprawnień do połowów jest zmieniane kilka razy w roku, aby wprowadzić niezbędne zmiany w celu odzwierciedlenia najnowszych opinii naukowych i innych zmian sytuacji.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

a) Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

Na podstawie komunikatu w sprawie uprawnień do połowów na 2017 r. Komisja przeprowadziła konsultacje z zainteresowanymi stronami, w szczególności za pośrednictwem komitetów doradczych, oraz z państwami członkowskimi na temat proponowanego podejścia do poszczególnych wniosków Komisji dotyczących uprawnień do połowów.

Ponadto Komisja kierowała się założeniami przedstawionymi w komunikacie Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego dotyczącym poprawy konsultacji w zakresie zarządzania rybołówstwem wspólnotowym (COM(2006) 246 final), w którym określono zasady tzw. wczesnego prognozowania.

b) Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Odpowiedź na wspomniany wyżej komunikat Komisji w sprawie uprawnień do połowów odzwierciedla opinie zainteresowanych stron, dotyczące dokonanej przez Komisję oceny stanu zasobów oraz sposobów zapewnienia właściwego zarządzania. Komisja uwzględniła te odpowiedzi przy formułowaniu wniosku.

• **Gromadzenie i wykorzystywanie wiedzy specjalistycznej**

W odniesieniu do stosowanej metodologii Komisja konsultowała się, jak już wspomniano, z Międzynarodową Radą Badań Morza (ICES). Opinie ICES opierają się na ramach wypracowanych przez jej grupy ekspertów i organy naukowe i są wykorzystywane zgodnie z protokołem ustaleń uzgodnionym między ICES a Komisją.

Nadrzędnym celem jest doprowadzenie stad do poziomów, które pozwolą uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów (MSY) i utrzymanie ich na tych poziomach. Ten cel został wyraźnie włączony do podstawowego rozporządzenia WPRyb, w szczególności w jego art. 2 ust. 2, który stanowi, że „cel ten należy osiągnąć w miarę możliwości do 2015 r., a [...] w odniesieniu do wszystkich stad – najpóźniej do 2020 r.”. Odzwierciedla to zobowiązanie podjęte przez Unię dotyczące wniosków ze Światowego Szczytu w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Johannesburgu w 2002 r. oraz związanego z nim planu wdrażania. Jak już wspomniano, w odniesieniu do niektórych stad informacja o poziomach maksymalnego podtrzymywalnego połowu jest dostępna. Są wśród nich stada bardzo ważne z punktu widzenia wielkości połowów i wartości handlowej; gatunków takich jak: morszczuk, dorsz atlantycki, żabnicowate, sola, smuklice, plamiak i homarzec.

Osiągnięcie celu MSY może, w niektórych przypadkach, wymagać ograniczenia poziomu śmiertelności połowowej lub ograniczenia połowów. W tym kontekście wniosek wykorzystuje ocenę dotyczącą MSY, tam gdzie jest ona dostępna. Zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa, gdzie TAC proponuje się na podstawie opinii dotyczącej MSY, TAC odpowiada poziomowi, który zgodnie z przedmiotową opinią pozwoli osiągnąć cel dotyczący MSY w 2015 r. Podejście to jest zgodne z zasadami przedstawionymi w komunikacie w sprawie uprawnień do połowów na rok 2017.

W odniesieniu do stad, w stosunku do których dostępne są ograniczone dane, naukowe organy doradcze wydają zalecenia jak ograniczyć, ustabilizować połowy lub umożliwić ich zwiększenie. Opinia naukowa ICES w wielu przypadkach zawierała odnoszące się do takich wariantów wskazówki ilościowe, oparte na zastosowanej przez ICES zasadzie co najwyżej 20-procentowego zwiększenia lub zmniejszenia z roku na rok poziomu połowów ze względów przezornościowych. Wskazówki te wykorzystano przy ustalaniu proponowanych poziomów TAC. W sytuacji braku jakichkolwiek zaleceń naukowych stosowano zasadę ostrożnego zarządzania zasobami, która prowadzi do redukcji TAC o 20 %.

W odniesieniu do niektórych stad (głównie stad szeroko rozproszonych, rekinów oraz raj) opinie zostaną wydane jesienią. Po otrzymaniu tych opinii niniejszy wniosek trzeba będzie

odpowiednio zaktualizować. Ponadto, jak wspomniano powyżej, w odniesieniu do niektórych stad opinie naukowe wykorzystuje się do celów wdrażania planów zarządzania.

- **Ocena skutków**

Zakres rozporządzenia w sprawie uprawnień do połowów jest ograniczony przez art. 43 ust. 3 Traktatu.

Unia przyjęła szereg wieloletnich planów zarządzania dla stad o kluczowym znaczeniu gospodarczym, w tym dorsza atlantyckiego, soli, gładzicy i innych. Przed przyjęciem plany te podlegają obowiązkowi sporządzenia dla nich oceny skutków. Po wejściu planów w życie warunkują one poziomy TAC i nakład połowowy dla danego roku, gdyż muszą one być ustalane tak, by doprowadzić do osiągnięcia celów długoterminowych. Komisja jest zobowiązana do opracowania swojego wniosku w sprawie uprawnień do połowów zgodnie z tymi planami tak długo, jak długo pozostają one naukowo uzasadnione i obowiązujące. W związku z powyższym wiele kluczowych uprawnień do połowów objętych wnioskiem jest wynikiem konkretnej oceny skutków przeprowadzonej na potrzeby planu, na którym się opiera.

W odniesieniu do pozostałych oraz mimo, iż takie plany mogą nie być wdrożone, celem wniosku jest unikanie krótkoterminowego podejścia na korzyść długoterminowych decyzji sprzyjających zrównoważeniu, uwzględniających inicjatywy zainteresowanych stron i komitetów doradczych, jeżeli zostały one pozytywnie ocenione ICES lub STEFC. Co więcej, wniosek Komisji w sprawie reformy WPRyb został opracowany ściśle w oparciu o ocenę skutków (SEC(2011) 891), w kontekście której analizowano cel MSY. W jej wnioskach cel ten uznano za niezbędny warunek zapewnienia zrównoważonych warunków środowiskowych, gospodarczych i społecznych.

Co do uprawnień do połowów RFMO oraz stad, których eksploatacja jest dzielona z państwami trzecimi, niniejszy wniosek zasadniczo transponuje środki uzgodnione w ramach negocjacji międzynarodowych. Wszelkie elementy związane z oceną ewentualnych skutków uprawnień do połowów są analizowane na etapie przygotowywania i prowadzenia negocjacji międzynarodowych, w których uzgadniania się ze stronami trzecimi uprawnienia Unii do połowów.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

We wniosku przewidziano uproszczenie procedur administracyjnych dla organów publicznych (na szczeblu unijnym lub krajowym), w szczególności w odniesieniu do wymogów dotyczących zarządzania nakładem połowowym.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

Proponowane środki nie będą miały wpływu na budżet.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Przepisy rozporządzenia będą wdrażane i będzie sprawdzana zgodność z obowiązującymi przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

ustalające uprawnienia do połowów na 2017 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane w wodach Unii oraz dla unijnych statków rybackich w niektórych wodach nienależących do Unii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 43 ust. 3 Traktatu stanowi, że Rada, na wniosek Komisji, przyjmuje środki dotyczące ustalania i przydziału uprawnień do połowów.
- (2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013² zawiera wymóg przyjmowania środków ochronnych przy uwzględnieniu dostępnych opinii naukowych, technicznych i ekonomicznych, w tym w stosownych przypadkach sprawozdań sporządzonych przez Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) i inne organy doradcze, jak również w świetle porad otrzymywanych od komitetów doradczych.
- (3) Rada zobowiązana jest do przyjęcia środków dotyczących ustalenia i przydziału uprawnień do połowów, w tym – w stosownych przypadkach – określonych warunków funkcjonalnie z nimi związanych. Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 uprawnienia do połowów należy ustalać zgodnie z celami wspólnej polityki rybołówstwa określonymi w art. 2 ust. 2 tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 16 ust. 1 tego rozporządzenia uprawnienia do połowów należy przydzielić państwom członkowskim w taki sposób, by zapewnić względną stabilność działalności połowowej każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do każdego stada lub rodzaju rybołówstwa.
- (4) Całkowity dopuszczalny połów (TAC) należy zatem ustalać, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013, na podstawie dostępnych opinii naukowych, z uwzględnieniem aspektów biologicznych i społeczno-gospodarczych, przy jednoczesnym zapewnieniu sprawiedliwego traktowania poszczególnych sektorów rybołówstwa, jak również w świetle opinii wyrażanych podczas konsultacji z zainteresowanymi stronami, w szczególności podczas spotkań z komitetami doradczymi.
- (5) Obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jest wprowadzany dla poszczególnych rodzajów rybołówstwa. W regionie objętym

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

niniejszym rozporządzeniem, jeżeli połowy podlegają obowiązkowi wyładunku, wyładowywać należy wszystkie gatunki podlegające limitom połowowym w danym łowisku. Od dnia 1 stycznia 2017 r. obowiązek wyładunku ma zastosowanie do gatunków definiujących dane połowy. Art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewiduje, że w sytuacji gdy wprowadzony zostaje obowiązek wyładunku w odniesieniu do danego stada ryb, uprawnienia do połowów ustala się, uwzględniając przejście od ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają wyładunki, do ustalania uprawnień do połowów, które odzwierciedlają połowy. Na podstawie wspólnych zaleceń przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 Komisja przyjęła szereg rozporządzeń delegowanych ustanawiających tymczasowo i na okres nie dłuższy niż trzy lata konkretne plany w zakresie odrzutów, w ramach przygotowań do pełnego wdrożenia obowiązku wyładunku.

- (6) Uprawnienia do połowów w odniesieniu do stad gatunków objętych obowiązkiem wyładunku od dnia 1 stycznia 2017 r. powinny zrekompensować poprzednie odrzuty i być oparte na informacjach i opiniach naukowych. Aby zapewnić sprawiedliwą rekompensatę za ryby, które wcześniej były odrzucane, a od dnia 1 stycznia 2017 r. będą musiały być wyładowywane, uzupełnienie powinno zostać wyliczone zgodnie z następującą metodą: nową wartość wyładunku należy wyliczyć poprzez odjęcie od wartości liczbowej łącznych połowów podanej przez Międzynarodową Radę Badań Morza (ICES) ilości, które nadal będą odrzucane podczas realizacji obowiązku wyładunku; w związku z tym uzupełnienie dodane do wartości liczbowej TAC powinno być proporcjonalne do zmiany między nową wyliczoną wartością wyładunku a poprzednią wartością wyładunku podaną przez ICES.
- (7) Z opinii naukowej wynika, że stan stada labraksa (*Dicentrarchus labrax*) w Morzu Celtyckim, kanale La Manche, Morzu Irlandzkim i w południowej części Morza Północnego (rejonu ICES IVb, IVc oraz VIIa, VIId–VIIh) nadal jest zagrożony i jego liczebność nadal spada. Działania ochronne polegające na zakazaniu połowów labraksa należy zatem utrzymać w rejonach ICES VIIa, VIIb, VIIc, VIIg, VIIj i VIIk, z wyjątkiem wód w obrębie 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności Zjednoczonego Królestwa. Skupiska tarłowe labraksa należy chronić, jeszcze bardziej ograniczając w 2017 r. połowy przemysłowe. Na podstawie oceny wpływu społeczno-gospodarczego należy dozwolnić na ograniczone połowy z wykorzystaniem haków i lin, przewidując jednocześnie zamknięcia w celu ochrony skupisk tarłowych. Ponadto należy ograniczyć przypadkowe i nieuniknione przyłowy labraksa przez statki stosujące włoki denne i niewody do 1 % masy całkowitego połowu organizmów morskich na statku. Należy ograniczyć połowy dokonywane przez rybaków w ramach połowów rekreacyjnych, ustanawiając miesięczny limit.
- (8) Niektóre TAC dla stad ryb spodoustych (rajowate, rekiny) zostały ustalone na kilka lat na poziomie 0, z czym związany jest przepis ustanawiający obowiązek natychmiastowego uwalniania przypadkowo złowionych ryb. Powodem szczególnego traktowania tych stad jest zły stan ich ochrony oraz fakt, że ze względu na ich wysoki wskaźnik przeżywalności odrzuty nie spowodują wzrostu ich wskaźników śmiertelności połowowej, ale uznaje się je za korzystne dla ochrony tych gatunków. Jednak od dnia 1 stycznia 2015 r. połowy tych gatunków w ramach połowów gatunków pelagicznych trzeba wyładowywać, chyba że są one objęte jednym z odstępstw od obowiązku wyładunku przewidzianych w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Art. 15 ust. 4 lit. a) tego rozporządzenia dopuszcza takie odstępstwa w odniesieniu do gatunków, których poławianie jest zabronione i które są jako takie

określone w akcie prawnym Unii przyjętym w dziedzinie wspólnej polityki rybołówstwa. Należy zatem zakazać połowów tych gatunków w przedmiotowych obszarach.

- (9) Zgodnie z art. 16 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w odniesieniu do stad objętych szczegółowymi planami wieloletnimi TAC należy ustalać zgodnie z zasadami określonymi w tych planach. W związku z powyższym TAC w odniesieniu do stada soli w zachodniej części kanału La Manche, gładzicy i soli w Morzu Północnym oraz tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym należy ustanowić zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniach Rady (WE) nr 509/2007³, (WE) nr 676/2007⁴ oraz (WE) nr 302/2009⁵. Celem dla zasobów morszczuka nowozelandzkiego określonym w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2166/2005⁶ jest odbudowa biomasy odnośnych zasobów do bezpiecznych granic biologicznych, zgodnie z ogólnie przyjętymi danymi naukowymi. Zgodnie z opinią naukową, przy braku ostatecznych danych dotyczących docelowej biomasy tarła i po uwzględnieniu zmian w bezpiecznych granicach biologicznych, należy zatem – z myślą o przyczynieniu się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 – ustalić TAC na podstawie zalecenia dotyczącego maksymalnego podtrzymywalnego połowu przedstawionej przez ICES.
- (10) Na podstawie niedawnej analizy porównawczej ICES przedstawiła w odniesieniu do zasobów śledzia atlantyckiego na zachód od Szkocji opinię dotyczącą łącznych zasobów śledzia atlantyckiego w rejonach VIa, VIIf i VIIfc (na zachód od Szkocji, na zachód od Irlandii). Zalecenie to obejmuje dwa oddzielne TAC (w VIaS, VIIf i VIIfc, z jednej strony, oraz dla Vb, VIb oraz VIaN z drugiej strony). Według ICES należy opracować program odnowy dla tych stad. Ponieważ, zgodnie z opinią naukową, plan zarządzania w odniesieniu do północnego stada⁷ nie może być zastosowany wobec łącznych zasobów, należy zatem – z myślą o przyczynieniu się do realizacji celów wspólnej polityki rybołówstwa określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1380/2013 – ustalić TAC na podstawie zalecenia dotyczącego maksymalnego podtrzymywalnego połowu.
- (11) W przypadku stad, dla których nie ma wystarczających lub rzetelnych danych, pozwalających na oszacowanie ich wielkości, środki w zakresie zarządzania i poziomy TAC powinny być zgodne z zasadą podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem, określoną w art. 4 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, przy

³ Rozporządzenie Rady (WE) nr 509/2007 z dnia 7 maja 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zrównoważonej eksploatacji zasobów soli w zachodniej części kanału La Manche (Dz.U. L 122 z 11.5.2007, s. 7).

⁴ Rozporządzenie Rady (WE) nr 676/2007 z dnia 11 czerwca 2007 r. ustanawiające wieloletni plan zarządzania połowami gładzicy i soli w Morzu Północnym (Dz.U. L 157, z 19.6.2007, s. 1).

⁵ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

⁶ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2166/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiające środki służące odnowieniu zasobów morszczuka nowozelandzkiego i homarca w Morzu Kantabryjskim i u zachodnich wybrzeży Półwyspu Iberyjskiego i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 850/98 w sprawie zachowania zasobów połowowych poprzez środki techniczne dla ochrony niedojrzałych organizmów morskich (Dz.U. L 345 z 28.12.2005, s. 5).

⁷ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1300/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiające wieloletni plan dotyczący zasobów śledzia występujących przy zachodnim wybrzeżu Szkocji oraz połowów tych zasobów (Dz.U. L 344, z 20.12.2008, s. 6).

jednoczesnym uwzględnieniu czynników charakterystycznych dla danego stada, w tym, w szczególności, dostępnych informacji o tendencjach zachodzących w stadzie i kwestii związanych z połowami mieszanymi.

- (12) W rozporządzeniu Rady (WE) nr 847/96⁸ wprowadzono dodatkowe warunki dotyczące corocznego zarządzania TAC, w tym w art. 3 i 4 przepisy dotyczące elastyczności w odniesieniu do zasobów objętych przezornościowymi i analitycznymi TAC. Na podstawie art. 2 tego rozporządzenia, ustalając TAC, Rada określa stada, w odniesieniu do których art. 3 lub 4 nie mają zastosowania, w szczególności na podstawie biologicznego stanu tych stad. Niedawno w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 w odniesieniu do wszystkich stad podlegających obowiązkowi wyładunku wprowadzono mechanizm elastyczności obejmującej kolejny rok. W związku z tym, w celu uniknięcia nadmiernej elastyczności, która podważyłaby zasady racjonalnej i odpowiedzialnej eksploatacji żywych zasobów morza, utrudniłaby realizację celów wspólnej polityki rybołówstwa i pogorszyłaby biologiczny stan stad, należy przewidzieć, by art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 miały zastosowanie w odniesieniu do analitycznych TAC tylko wówczas, gdy nie korzysta się z elastyczności obejmującej kolejny rok przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.
- (13) Opinia naukowa na temat gatunków krótko żyjących wydawana jest krótko przed rozpoczęciem połowów. W celu zapewnienia, że odpowiednie limity połowowe są dostosowywane zgodnie z opinią naukową, aby umożliwić rozpoczęcie takich połowów, należy upoważnić Komisję do przyjmowania aktów wykonawczych ustanawiających limity połowowe dobijaków w wodach Unii rejonów ICES IIa i IIIa oraz podobszaru IV, gromadnika w wodach Grenlandii podobszarów ICES V oraz XIV oraz szprota w rejonie ICES IIa oraz w podobszarze IV.
- (14) W przypadku gdy TAC w odniesieniu do danego stada przydzielany jest tylko jednemu państwu członkowskiemu, należy upoważnić to państwo członkowskie zgodnie z art. 2 ust. 1 Traktatu do ustalenia poziomu tego TAC. Należy ustanowić przepisy w celu zagwarantowania, aby przy ustalaniu poziomu TAC dane państwo członkowskie działało w sposób w pełni zgodny z zasadami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.
- (15) Konieczne jest ustalenie pułapów nakładu połowowego na 2017 r. zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 509/2007, art. 9 rozporządzenia (WE) nr 676/2007, art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 oraz art. 5 i 9 rozporządzenia (WE) nr 302/2009, z uwzględnieniem rozporządzenia Rady (WE) nr 754/2009⁹.
- (16) W celu zagwarantowania pełnego wykorzystania uprawnień do połowów należy zezwolić na wdrażanie elastycznych ustaleń pomiędzy niektórymi obszarami TAC, gdy dotyczy to tych samych stad biologicznych.
- (17) W świetle najnowszej opinii naukowej przedstawionej przez ICES i zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami w ramach konwencji o rybołówstwie na północno-wschodnim Atlantyku (NEAFC) należy ograniczyć nakład połowowy w odniesieniu do niektórych gatunków głębinowych.

⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 847/96 z dnia 6 maja 1996 r. wprowadzające dodatkowe, ustalone z roku na rok, warunki zarządzania ogólnym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami (Dz.U. L 115 z 9.5.1996, s. 3).

⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 754/2009 z dnia 27 lipca 2009 r. wyłączające niektóre grupy statków z systemu nakładu połowowego ustanowionego w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 214 z 19.8.2009, s. 16).

- (18) W przypadku niektórych gatunków, takich jak pewne gatunki rekinów, nawet ograniczona działalność połowowa mogłaby stanowić poważne zagrożenie dla ich ochrony. Uprawnienia do połowów takich gatunków powinny zatem zostać całkowicie ograniczone poprzez wprowadzenie ogólnego zakazu ich połowów.
- (19) Na 11. konferencji stron Konwencji o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt, która odbyła się w Quito w dniach 3–9 listopada 2014 r., do wykazów gatunków chronionych w dodatkach I i II do konwencji dodano – ze skutkiem od dnia 8 lutego 2015 r. – kilka gatunków. Dlatego należy zapewnić ochronę tych gatunków w odniesieniu do unijnych statków rybackich prowadzących połowy we wszystkich wodach i statków rybackich spoza Unii prowadzących połowy w wodach Unii.
- (20) Korzystanie z uprawnień do połowów dostępnych dla unijnych statków rybackich i ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu podlega przepisom rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009¹⁰, a w szczególności art. 33 i 34 tego rozporządzenia, dotyczącym zapisu połowów i nakładu połowowego oraz przekazywania danych dotyczących wyczerpania uprawnień do połowów. Należy zatem ustalić kody stosowane przez państwa członkowskie podczas przesyłania Komisji danych dotyczących wyładunków stad objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.
- (21) Zgodnie z opinią ICES należy utrzymać szczególny system zarządzania dobijakami w wodach Unii rejonów ICES IIa i IIIa oraz w podobszarze ICES IV. Zważywszy, że opinia naukowa ICES będzie prawdopodobnie dostępna dopiero w lutym 2017 r., TAC i kwoty należy ustalić dla tego stada tymczasowo na poziomie zero, do czasu wydania opinii.
- (22) Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowach lub protokołach w sprawie stosunków w dziedzinie rybołówstwa z Norwegią¹¹ i Wyspami Owczymi¹² Unia przeprowadziła z tymi partnerami konsultacje w sprawie uprawnień do połowu. Zgodnie z procedurą przewidzianą w umowie i protokole w sprawie połowów z Grenlandią wspólny komitet ustalił poziom uprawnień do połowów dostępnych w 2017 r. dla Unii w wodach Grenlandii¹³. Te uprawnienia do połowów należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (23) Na corocznym posiedzeniu w 2015 r. NEAFC przyjęła środek ochronny dotyczący stada karmazyna w Morzu Irmingera ustalający TAC i kwoty na 2016 r. dla umawiających się stron, w tym Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].

¹⁰ Rozporządzenie Rady (WE) Nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

¹¹ Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 48).

¹² Umowa w sprawie rybołówstwa między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Wysp Owczych (Dz.U. L 226 z 29.8.1980, s. 12).

¹³ Umowa partnerska w sprawie połowów między Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, s. 4) i Protokół ustanawiający wielkości dopuszczalne połowów oraz rekompensatę finansową, zgodnie z tą Umową (Dz.U. L 293 z 30.6.2007, s. 5).

- (24) Na corocznym posiedzeniu w 2015 r. Międzynarodowa Komisja ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego (ICCAT) przyjęła na lata 2016–2018 zmniejszenie TAC i kwot w odniesieniu do opastuna oraz zwiększenie TAC i kwot w odniesieniu do marlina błękitnego i marlina białego. Ponadto potwierdziła TAC i kwoty na 2016 r. uprzednio ustalone w odniesieniu do tuńczyka błękitnopłetwego, północno-atlantyckiego włócznika, południowo-atlantyckiego włócznika, południowo-atlantyckiego tuńczyka białego i północno-atlantyckiego tuńczyka białego. Podobnie jak w przypadku stada tuńczyka błękitnopłetwego, połowy prowadzone w ramach połowów rekreacyjnych w odniesieniu do wszystkich pozostałych stad ICCAT, zawartych w załączniku ID, powinny również podlegać limitom połowowym przyjętym przez tę organizację w celu zagwarantowania nieprzekroczenia przez Unię jej kwot. Unijne statki rybackie o długości całkowitej 20 metrów lub większej połowiące opastuna w obszarze objętym konwencją ICCAT powinny ponadto podlegać ograniczeniu zdolności przyjętym przez ICCAT w zaleceniu 15-01 ICCAT. Wszystkie te środki należy wprowadzić do prawa Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (25) Na 34. corocznym posiedzeniu w 2015 r. Komisja do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki (CCAMLR) przyjęła limity połowowe zarówno w odniesieniu do gatunków docelowych, jak i tych stanowiących przyłowy na lata 2015/2016 i 2016/2017. Przy ustalaniu uprawnień do połowów na 2016 r. należy uwzględnić wykorzystanie tych kwot podczas 2015 r. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (26) Na corocznym posiedzeniu w 2016 r. Komisja ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim (IOTC) przyjęła ograniczenia połowowe w odniesieniu do tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*). Przyjęła również środek w postaci ograniczeń dotyczących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD) oraz ograniczenia wykorzystania statków dostawczych. Ponieważ działalność statków dostawczych oraz wykorzystanie urządzeń do sztucznej koncentracji ryb stanowią integralną część nakładu połowowego wykorzystywanego przez floty sejnierów, należy wprowadzić ten środek do prawa Unii.
- (27) Doroczne posiedzenie Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku (SPRFMO) odbędzie się w dniach 18–22 stycznia 2017 r. Do czasu tego corocznego posiedzenia należy tymczasowo utrzymać obowiązujące środki w obszarze objętym konwencją SPRFMO. Do czasu ustalenia TAC w wyniku tego corocznego posiedzenia nie należy jednak prowadzić ukierunkowanych połowów stada ostroboka.
- (28) Na 89. corocznym posiedzeniu w 2015 r. Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego (IATTC) przyjęła środki ochronne dla tuńczyka żółtopłetwego, opastuna oraz bonito. Ponadto IATTC podtrzymała także swoją rezolucję w sprawie ochrony żarłacza białopłetwego. Należy nadal wprowadzać te środki do prawa Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (29) Na corocznym posiedzeniu w 2015 r. Organizacja Rybołówstwa Południowo-Wschodniego Atlantyku (SEAFO) przyjęła środek ochrony dotyczący nowych dwuletnich TAC dla antara patagońskiego i krabów z gatunków należących do *Chaceon* spp. i utrzymała obowiązujące TAC dla beryksów, gardłosza atlantyckiego

i panczerzykowców. Obowiązujące obecnie środki dotyczące przydziału uprawnień do połowów przyjęte przez SEAFO należy wprowadzić do prawa Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].

- (30) Na 12. corocznym posiedzeniu Komisja ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku (WCPFC) potwierdziła stosowane środki ochrony i zarządzania. Należy nadal wprowadzać te środki do prawa Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (31) Na corocznym posiedzeniu w 2013 r. strony Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami mintaja w centralnej części Morza Beringa nie zmieniły środków dotyczących uprawnień do połowów. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii. [po przeprowadzeniu nowych konsultacji motyw i odpowiednie przepisy, do których się odwołuje, mogą zostać zmodyfikowane].
- (32) Na 38. corocznym posiedzeniu w 2016 r. Organizacja Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku (NAFO) przyjęła na 2017 r. szereg uprawnień do połowów określonych stad w podobszarach 1–4 obszaru objętego konwencją NAFO. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (33) Na 40. corocznym posiedzeniu w 2016 r. Generalna Komisja ds. Łowisk w Basenie Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła limity połowowe i ograniczenia nakładu połowowego w odniesieniu do niektórych połowów małych stad pelagicznych na lata 2017 i 2018 w podobszarach geograficznych 17 i 18 (Morze Adriatyckie) obszaru objętego porozumieniem GFCM. Środki te należy wprowadzić do prawa Unii.
- (34) Niektóre środki międzynarodowe, które ustanawiają lub ograniczają uprawnienia do połowów dla Unii, są przyjmowane przez stosowne regionalne organizacje ds. rybołówstwa (RFMO) pod koniec roku i zaczynają obowiązywać przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. Przepisy wprowadzające te środki do prawa Unii powinny mieć zatem zastosowanie z mocą wsteczną. W szczególności – ze względu na to, że okres połowu w obszarze objętym konwencją CCAMLR trwa od dnia 1 grudnia do dnia 30 listopada, a co za tym idzie, niektóre uprawnienia do połowów lub zakazy na obszarze objętym konwencją CCAMLR ustanawia się na okres rozpoczynający się dnia 1 grudnia 2016 r. – odpowiednie przepisy niniejszego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie od tej daty. Takie zastosowanie z mocą wsteczną pozostaje bez uszczerbku dla zasady uzasadnionych oczekiwań, ponieważ członkowie CCAMLR nie mogą poławiać w obszarze objętym konwencją CCAMLR bez upoważnienia.
- (35) Zgodnie z deklaracją Unii skierowaną do Boliwariańskiej Republiki Wenezueli w sprawie przyznania uprawnień do połowów na wodach Unii w wyłącznej strefie ekonomicznej u wybrzeży Gujany Francuskiej statkom rybackim pływającym pod banderą Boliwariańskiej Republiki Wenezueli¹⁴, niezbędne jest ustalenie uprawnień do połowów dostępnych dla Wenezueli w wodach Unii w odniesieniu do lucjanowatych.
- (36) W celu zapewnienia jednolitych warunków udzielania poszczególnym państwom członkowskim upoważnień do korzystania z systemu zarządzania przydziałami nakładu połowowego według systemu opartego na kilowatodniach, należy powierzyć

¹⁴ Dz.U. L 6 z 10.1.2012, s. 8.

Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹⁵.

- (37) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do przyznawania dodatkowych dni przebywania na morzu za trwałe zaprzestanie działalności połowowej oraz za zwiększenie obecności obserwatorów naukowych, a także w odniesieniu do ustanowienia formatu arkusza kalkulacyjnego służącego do gromadzenia i przekazywania informacji dotyczących transferu dni przebywania na morzu między statkami pływającymi pod banderą państwa członkowskiego.
- (38) Aby uniknąć przerw w działalności połowowej i zapewnić rybakom unijnym środki do życia, niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2017 r., z wyjątkiem przepisów dotyczących ograniczeń nakładów połowowych, które powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lutego 2017 r., oraz niektórych przepisów w poszczególnych regionach, które powinny mieć określoną datę rozpoczęcia stosowania. W związku z pilnym charakterem niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu,
- (39) Uprawnienia do połowów należy stosować w pełnej zgodności z mającym zastosowanie prawem Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

1. W niniejszym rozporządzeniu ustala się uprawnienia do połowów dostępne w wodach Unii oraz – dla unijnych statków rybackich – w określonych wodach nienależących do Unii w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb.
2. Uprawnienia do połowów, o których mowa w ust. 1, obejmują:
 - a) limity połowowe na 2017 r. oraz, w przypadkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, na 2018 r.;
 - b) ograniczenia nakładu połowowego na okres od dnia 1 lutego 2017 r. do dnia 31 stycznia 2018 r., z wyjątkiem przypadków, dla których w art. 9, 26 i 27 oraz załączniku IIE określono ograniczenia nakładu w odniesieniu do innych okresów;
 - c) uprawnienia do połowów na okres od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 30 listopada 2017 r. dla niektórych stad obszaru objętego konwencją CCAMLR;
 - d) uprawnienia do połowów dla niektórych stad w obszarze objętym konwencją IATTC określone w art. 28 dla wyszczególnionych w tym przepisie okresów w latach 2017 i 2018.

¹⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2
Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących statków:
 - a) unijnych statków rybackich;
 - b) statków państw trzecich na wodach Unii;
2. Niniejsze rozporządzenie ma również zastosowanie do połowów rekreacyjnych, jeśli zostały one wyraźnie wymienione w odnośnych przepisach.

Artykuł 3
Definicje

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013. Dodatkowo stosuje się następujące definicje:

- a) „statek państwa trzeciego” oznacza statek rybacki pływający pod banderą państwa trzeciego i zarejestrowany w państwie trzecim;
- b) „połowy rekreacyjne” oznaczają niekomercyjną działalność połowową, w przypadku której żywe zasoby morza są eksploatowane do celów rekreacji, turystyki lub sportu;
- c) „wody międzynarodowe” oznaczają wody niepodlegające suwerenności lub jurysdykcji żadnego państwa;
- d) „całkowity dopuszczalny połów” (TAC) oznacza:
 - (i) w przypadku połowów podlegających obowiązkowi wyładunku, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 – ilość ryb, którą można odłowić każdego roku z poszczególnych stad;
 - (ii) w przypadku wszystkich pozostałych łowisk – ilość ryb, którą można wyładować każdego roku z poszczególnych stad;
- e) „kwota” oznacza część TAC przydzieloną Unii, państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu;
- f) „oceny analityczne” oznaczają ilościowe oceny tendencji zachodzących w obrębie określonego stada, oparte na danych dotyczących biologii i eksploatacji stada, których jakość w świetle analizy naukowej okazała się wystarczająco wysoka, by możliwe było wydanie opinii naukowej dotyczącej przyszłych połowów;
- g) „rozmiar oczek sieci” oznacza rozmiar oczek sieci rybackich określony zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 517/2008¹⁶;
- h) „unijny rejestr floty rybackiej” oznacza rejestr utworzony przez Komisję zgodnie z art. 24 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
- (i) „dziennik połowowy” oznacza dziennik, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

¹⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 517/2008 z dnia 10 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 850/98 w odniesieniu do ustalania rozmiaru oczek oraz oceny grubości przędzy sieci rybackich (Dz.U. L 151 z 11.6.2008, s. 5).

Artykuł 4
Obszary połowowe

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje obszarów:

- a) „obszary ICES” (Międzynarodowej Rady Badań Morza) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 218/2009¹⁷;
- b) „cieśnina Skagerrak” oznacza obszar geograficzny ograniczony od zachodu linią biegnącą od latarni morskiej Hantsholm do latarni morskiej Lindesnes oraz od południa linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji;
- c) „cieśnina Kattegat” oznacza obszar geograficzny ograniczony od północy linią biegnącą od latarni morskiej Skagen do latarni morskiej Tistlarna, a stamtąd do najbliższej położonego punktu na wybrzeżu Szwecji, a od południa ograniczony linią biegnącą od Hasenøre do Gnibens Spids, od Korshage do Spodsbjerg oraz od Gilbjerg Hoved do Kullen;
- d) „jednostka 16 podobszaru ICES VII” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
 - 53° 30' N 15° 00' W,
 - 53° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 11° 00' W,
 - 51° 30' N 13° 00' W,
 - 51° 00' N 13° 00' W,
 - 51° 00' N 15° 00' W,
 - 53° 30' N 15° 00' W;
- e) „jednostka 26 rejonu ICES IXa” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
 - 43° 00' N 8° 00' W,
 - 43° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 42° 00' N 8° 00' W;

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

- f) „jednostka 27 rejonu ICES IXa” oznacza obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:
- 42° 00' N 8° 00' W,
 - 42° 00' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 10° 00' W,
 - 38° 30' N 9° 00' W,
 - 40° 00' N 9° 00' W,
 - 40° 00' N 8° 00' W;
- g) „Zatoka Kadyksu” oznacza część rejonu ICES IXa na wschód od 7° 23' 48" W;
- h) „obszary CECAF” (Komitetu ds. Rybołówstwa na Środkowym i Wschodnim Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku II do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009¹⁸;
- (i) „obszary NAFO” (Organizacji Rybołówstwa Północno-Zachodniego Atlantyku) oznaczają obszary geograficzne określone w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009¹⁹;
- j) „obszar objęty konwencją SEAFO” (Organizacji ds. Rybołówstwa Północno-Wschodniego Atlantyku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji w sprawie ochrony i zarządzania zasobami połowowymi w południowo-wschodnim Oceanie Atlantyckim²⁰;
- k) „obszar objęty konwencją ICCAT” (Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) oznacza obszar geograficzny określony w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego²¹;
- l) „obszar objęty konwencją CCAMLR” (Komisji do spraw Zachowania Żywych Zasobów Morskich Antarktyki) oznacza obszar geograficzny określony w art. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 601/2004²²;
- m) „obszar objęty konwencją IATTC” (Międzyamerykańska Komisja ds. Tuńczyka Tropikalnego) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o wzmocnieniu

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na określonych obszarach, innych niż północny Atlantyk, danych statystycznych o połowach nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 1).

¹⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 217/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania danych statystycznych dotyczących połowów i działalności rybackiej przez państwa członkowskie dokonujące połowów na północno-zachodnim Atlantyku (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 42). Zawarta decyzją Rady 2002/738/WE (Dz.U. L 234 z 31.8.2002, s. 39).

²⁰ Unia przystąpiła do niej decyzją Rady 86/238/EWG (Dz.U. L 162 z 18.6.1986, s. 33).

²¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 601/2004 z dnia 22 marca 2004 r. ustanawiające określone środki kontrolne stosowane wobec działalności połowowej na obszarze objętym Konwencją o zachowaniu żywych zasobów morskich Antarktyki i uchylające rozporządzenia: (EWG) Nr 3943/90, (WE) Nr 66/98 i (WE) Nr 1721/1999 (Dz.U. L 97 z 1.4.2004, s. 16).

Międzyamerykańskiej Komisji ds. Tuńczyka Tropikalnego ustanowionej Konwencją pomiędzy Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Republiką Kostaryki²³ z 1949 r.;

- n) „obszar objęty konwencją IOTC” (Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim) oznacza obszar geograficzny określony w Umowie o utworzeniu Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim²⁴;
- o) „obszar objęty konwencją SPRFMO” (Regionalnej Organizacji ds. Zarządzania Rybołówstwem na Południowym Pacyfiku) oznacza pełnomorski obszar geograficzny na południe od 10° N, na północ od obszaru konwencji CCAMLR, na wschód od obszaru konwencji SIOFA zgodnie z definicją w Porozumieniu w sprawie połowów na południowym obszarze Oceanu Indyjskiego²⁵ oraz na zachód od obszarów połowowych znajdujących się pod jurysdykcją państw Ameryki Południowej;
- p) „obszar objęty konwencją WCPFC” (Komisji ds. Rybołówstwa na Zachodnim i Środkowym Pacyfiku) oznacza obszar geograficzny określony w Konwencji o ochronie i zarządzaniu zasobami ryb masowo migrujących w zachodnim i środkowym Pacyfiku²⁶;
- q) „podobszary geograficzne GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego)” oznacza obszary zdefiniowane w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1343/2011²⁷.
- r) „obszar pełnomorski Morza Beringa” oznacza pełnomorski obszar geograficzny Morza Beringa leżący poza zasięgiem 200 mil morskich od linii podstawowych, od których mierzy się szerokość wód terytorialnych państw nadbrzeżnych leżących nad Morzem Beringa;
- s) „obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC” oznacza obszar geograficzny wyznaczony przez następujące granice:
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 130° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej południowej.
 - 50° szerokości geograficznej południowej.

²³ Zawarta decyzją Rady 2006/539/WE (Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 22).

²⁴ Unia przystąpiła do niej decyzją Rady 95/399/WE (Dz.U. L 236 z 5.10.1995, s. 24).

²⁵ Zawarta decyzją Rady 2008/780/WE (Dz.U. L 268 z 9.10.2008, s. 27).

²⁶ Unia przystąpiła do niej decyzją Rady 2005/75/WE (Dz.U. L 32 z 4.2.2005, s. 1).

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

TYTUŁ II

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW DLA UNIJNYCH STATKÓW RYBACKICH

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 5

TAC i przydziały

1. TAC dla unijnych statków rybackich w wodach Unii lub w pewnych wodach nienależących do Unii oraz podział tych TAC między państwa członkowskie, a także – w stosownych przypadkach – związane z nimi warunki funkcjonalnie, określono w załączniku I.
2. Niniejszym zezwala się statkom rybackim Unii na dokonywanie połowów w granicach TAC określonych w załączniku I w wodach, na których jurysdykcję w zakresie rybołówstwa sprawują Wyspy Owcze, Grenlandia, Islandia i Norwegia, oraz w wodach obszaru połowowego wokół Jan Mayen, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 15 niniejszego rozporządzenia, w załączniku III do niniejszego rozporządzenia oraz w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1006/2008²⁸ i jego przepisach wykonawczych.

Artykuł 6

Poziomy TAC ustalane przez Komisję i państwa członkowskie

1. Komisja ustala w drodze aktów wykonawczych poziomy TAC następujących stad ryb:
 - (a) dobijaki w wodach UE obszarów ICES IIa i IIIa oraz w podobszarze ICES IV;
 - (b) gromadnik w wodach Grenlandii podobszarów ICES V oraz XIV;
 - (c) szprot w rejonie ICES IIa i obszarze IV.Komisja ustala poziomy TAC zgodnie z zasadami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada.
2. TAC dla pewnych stad ryb są określane przez odnośne państwo członkowskie. Stada te określono w załączniku I.
Poziomy TAC określane przez państwa członkowskie:
 - a) zgodne z zasadami i przepisami wspólnej polityki rybołówstwa, w szczególności z zasadą zrównoważonej eksploatacji stada; oraz
 - b) doprowadzą:

²⁸ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1006/2008 z dnia 29 września 2008 r. dotyczące upoważnień do prowadzenia działalności połowowej przez wspólnotowe statki rybackie poza wodami terytorialnymi Wspólnoty oraz wstępu statków państw trzecich na wody terytorialne Wspólnoty, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93 i (WE) nr 1627/94 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 3317/94 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 33).

- (i) jeżeli dostępne są oceny analityczne – z jak największym prawdopodobieństwem – do eksploatacji stada zgodnej z maksymalnym podtrzymywalnym połowem, począwszy od 2017 r.;
- (ii) jeżeli oceny analityczne nie są dostępne lub są niepełne – do eksploatacji stada zgodnej z ostrożnościowym podejściem do zarządzania rybołówstwem.

Do dnia 15 marca 2017 r. każde odnośne państwo członkowskie przedłoży Komisji następujące informacje:

- a) przyjęte TAC;
- b) zgromadzone i ocenione przez odnośne państwo członkowskie dane, na podstawie których określono wysokość przyjętych TAC;
- c) szczegółowe wyjaśnienie zgodności przyjętych TAC z akapitem drugim.

Artykuł 7

Warunki wylądunku połowów i przyłowów

1. Połowy niepodlegające obowiązkowi wylądunku przewidzianemu w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 są zatrzymywane na statku lub wylądowywane wyłącznie w przypadku, gdy:
 - (a) zostały dokonane przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego dysponującego określoną kwotą, która nie została wyczerpana; lub
 - (b) stanowią część kwoty unijnej, której nie przydzielono państwom członkowskim w ramach kwot, i która nie została wyczerpana.
2. Stada gatunków niedocelowych w bezpiecznych granicach biologicznych, o których mowa w art. 15 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia do celów odstępstwa od obowiązku odliczania połowów od odpowiednich kwot, o których mowa w tym artykule.

Artykuł 8

Ograniczenia nakładu połowowego

Do okresów, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), stosuje się następujące środki dotyczące nakładu połowowego:

- a) załącznik IIA – do zarządzania niektórymi stadami dorsza atlantyckiego, soli i gładzicy w cieśninach Kattegat i Skagerrak, części rejonu ICES IIIa poza cieśninami Skagerrak i Kattegat, podobszarze ICES IV i rejonach ICES VIa, VIIa i VIId oraz wodach Unii rejonów ICES IIa i Vb;
- b) załącznik IIB do odbudowy stad morszczuka i homarca w rejonach ICES VIIIc i IXa, z wyjątkiem Zatoki Kadyksu;
- c) załącznik IIC do zarządzania stadem soli w rejonie ICES VIIe.

Artykuł 9

Limity połowowe i ograniczenia nakładu połowowego przy połowach głębinowych

1. Art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 2347/2002²⁹ ustanawiający wymóg posiadania pozwolenia na połowy głębinowe ma zastosowanie do halibuta niebieskiego. Połów, zatrzymywanie na statku, przeładunek i wyładunek halibuta niebieskiego podlegają warunkom, o których mowa w tym artykule.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby poziomy nakładu połowowego na 2017 r., mierzone w kilowatodniach spędzonych poza portem, dla statków mających dalekomorskie zezwolenia połowowe, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2347/2002, nie przekraczały 65 % średniego rocznego nakładu połowowego wykorzystanego przez statki danego państwa członkowskiego w 2003 r. podczas rejsów, w trakcie których statki te miały dalekomorskie zezwolenia połowowe lub w trakcie których złowiono gatunki głębinowe wymienione w załącznikach I oraz II do tego rozporządzenia.
3. Ust. 2 ma zastosowanie wyłącznie do rejsów połowowych, podczas których złowiono ponad 100 kg gatunków głębinowych innych niż argentyzna wielka.

Artykuł 10

Środki dotyczące połowów labraksa

1. Unijnym statkom rybackim zabrania się poławiania labraksa w rejonach ICES VIIb, VIIc, VIIj oraz VIIk, jak również w wodach rejonów ICES VIIa oraz VIIg położonych dalej niż 12 mil morskich od linii podstawowej podlegających suwerenności Zjednoczonego Królestwa. Unijnym statkom rybackim zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przemieszczania i wyładunku labraksa złowionego w tym obszarze.
2. Unijnym statkom rybackim zabrania się poławiania labraksa, a także zatrzymywania na statku, przemieszczania, przeładunku i wyładunku labraksa złowionego w następujących obszarach:
 - a) rejonu ICES IVb, IVc, VIId, VIIe, VIIf i VIIIh;
 - b) wody w obrębie 12 mil morskich od linii podstawowej podlegające suwerenności Zjednoczonego Królestwa w rejonach ICES VIIa oraz VIIg.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w obszarach, o których mowa w tym akapicie, mają zastosowanie następujące środki:

- a) unijny statek rybacki stosujący włoki denne i niewody³⁰ może zatrzymywać na statku połowy labraksa, które nie przekraczają 1 % masy całkowitego połowu organizmów morskich na statku w każdym dniu. Połowy labraksa zatrzymane na statku rybackim Unii na podstawie tego odstępstwa nie mogą przekraczać 1 tony miesięcznie;

²⁹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2347/2002 z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne wymagania dostępu oraz warunki z tym związane mające zastosowanie do połowów zasobów głębokowodnych (Dz.U. L 351 z 28.12.2002, s. 6).

³⁰ Wszystkie rodzaje włoków dennych, w tym niewody duńskie i szkockie, w tym: OTB, OTT, PTB, TBB, SSC, SDN, SPR, SV, SB, SX, TBN, TBS, TB.

- b) unijne statki rybackie połowiąjące hakami i linami oraz sieciami skrzelowymi stawnymi³¹ mogą połowiąć labraksa w styczniu 2017 r. oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2017 r., a także zatrzymywać na statku, przemieszczać, przeładowywać lub wyładowywać labraksa złowionego w tym obszarze w ilości nieprzekraczającej 10 ton na statek rocznie. Odstępstwo to ma zastosowanie wyłącznie do unijnych statków rybackich, które w okresie od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 30 września 2016 r. odnotowały połowy labraksa z wykorzystaniem haków i lin.
4. Limitów połowowych określonych w ust. 2 nie można przenosić między statkami. Nie później niż 20 dni po zakończeniu każdego miesiąca państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z połowów labraksa w rozbiciu na rodzaje narzędzi.
 5. W styczniu 2017 r. oraz od dnia 1 kwietnia do dnia 31 grudnia 2017 r. w połowach rekreacyjnych w rejonach ICES IVb, IVc, VIIa i VIIId–VIIk dozwolone jest zatrzymywanie jedynie 10 ryb na osobę w danym miesiącu.
 6. Od dnia 1 lutego do dnia 31 marca 2016 r. w połowach rekreacyjnych w rejonach ICES IVb, IVc, VIIa oraz VIIId–VIIk, w odniesieniu do labraksa dozwolone są wyłącznie połowy typu „złów i uwolnij”, w tym również z brzegu. W tym okresie statkom unijnym zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przemieszczania i wyładunku labraksa złowionego w tym obszarze.

Artykuł 11

Przepisy szczególne dotyczące przydziału uprawnień do połowów

1. Przydział uprawnień do połowów dla państw członkowskich określony w niniejszym rozporządzeniu pozostaje bez uszczerbku dla:
 - a) wymian dokonywanych na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013;
 - b) odliczeń i przeniesień dokonywanych na podstawie art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - c) ponownych przydziałów dokonywanych na podstawie art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1006/2008;
 - d) dodatkowych wyładunków dozwolonych na podstawie art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013;
 - e) ilości zatrzymanych zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 i art. 15 ust. 9 rozporządzenia 1380/2013;
 - f) potrąceń dokonywanych na mocy art. 105, 106 i 107 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009;
 - g) transferów i wymian kwot zgodnie z art. 16 niniejszego rozporządzenia.
2. Zasoby, które podlegają TAC przezornościowym lub analitycznym, określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na potrzeby ustalanych z roku na rok warunków zarządzania całkowitym dopuszczalnym połowem (TAC) i kwotami przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 847/96.

³¹ Wszystkie połowy takłowe lub wędowe lub wędkarstwo rekreacyjne, w tym LHP, LHM, LLD, LL, LTL, LX oraz LLS.

3. O ile w załączniku I do niniejszego rozporządzenia nie określono inaczej, art. 3 rozporządzenia (WE) nr 847/96 stosuje się do stad, w odniesieniu do których obowiązuje TAC przezornościowy, a art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 4 tego rozporządzenia – do stad, w odniesieniu do których obowiązuje TAC analityczny.
4. Art. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 847/96 nie mają zastosowania w przypadku, gdy państwo członkowskie korzysta z obejmującej kolejny rok elastyczności, przewidzianej w art. 15 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

Artykuł 12
Okres zamknięty dla połowów

1. W okresie od dnia 1 maja do dnia 31 maja 2017 r. w Porcupine Bank zabrania się połowów lub zatrzymywania na statku wszystkich następujących gatunków: dorsz atlantycki, smuklice, żabnicowate, plamiak, witlinek, morszczuk, homarzec, gładzica, rdzawiec, czarniak, rajokształtne, sola, brośma, molwa błękitna, molwa i koleń.

Na użytek niniejszego ustępu Porcupine Bank obejmuje obszar geograficzny ograniczony loksodromą łączącą kolejno następujące pozycje:

Punkt	Szerokość geograficzna	Długość geograficzna
1	52° 27' N	12° 19' W
2	52° 40' N	12° 30' W
3	52° 47' N	12° 39 600' W
4	52° 47' N	12° 56' W
5	52° 13,5' N	13° 53,830' W
6	51° 22' N	14° 24' W
7	51° 22' N	14° 03' W
8	52° 10' N	13° 25' W
9	52° 32' N	13° 07,500' W
10	52° 43' N	12° 55' W
11	52° 43' N	12° 43' W
12	52° 38,800' N	12° 37' W
13	52° 27' N	12° 23' W
14	52° 27' N	12° 19' W

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego tranzyt przez Porcupine Bank, gdy na statku są gatunki, o których mowa w tym ustępie, jest dozwolony zgodnie z art. 50 ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

2. Od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2017 r. oraz od dnia 1 sierpnia do dnia 31 grudnia 2017 r. w rejonach ICES IIa, IIIa oraz podobszarze ICES IV zabrania się połowów przemysłowych dobijaków włókiem dennym, niewodem lub podobnymi narzędziami ciągnionymi o rozmiarze oczek sieci wynoszącym mniej niż 16 mm.

Zakaz określony w akapicie pierwszym stosuje się również do statków państw trzecich uprawnionych do połowów dobijaków w wodach Unii podobszaru ICES IV.

Artykuł 13

Zakazy

1. Unijnym statkom rybackim zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wyładowywania następujących gatunków:
 - (1) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES IIa, IIIa i VIId oraz w podobszarze ICES IV;
 - (2) żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) we wszystkich wodach;
 - (3) kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I i XIV;
 - (4) kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I i XIV;
 - (5) długoszpara (*Cetorhinus maximus*) we wszystkich wodach;
 - (6) liksy (*Dalatias licha*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I i XIV;
 - (7) kolonia kolcobrodego (*Deania calcea*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I i XIV;
 - (8) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa i podobszarach ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX oraz X;
 - (9) kolonia długopłetwego (*Etmopterus princeps*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I i XIV;
 - (10) kolczaka smukłego (*Etmopterus pusillus*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarze ICES IV oraz w wodach Unii i wodach międzynarodowych podobszarów ICES I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;
 - (11) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów taklami w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszaru ICES IV oraz w wodach Unii i międzynarodowych podobszarów ICES I, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;
 - (12) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) we wszystkich wodach;
 - (13) manty z gatunku *Manta alfredi* we wszystkich wodach;
 - (14) manty z gatunku *Manta birostris* we wszystkich wodach;
 - (15) następujących gatunków z rodzaju *Mobula* we wszystkich wodach:
 - (i) mobuli (*Mobula mobular*);
 - (ii) *Mobula rochebrunei*;
 - (iii) *Mobula japonica*;

- (iv) *Mobula thurstoni*;
 - (v) *Mobula eregoodootenkee*;
 - (vi) *Mobula munkiana*;
 - (vii) *Mobula tarapacana*;
 - (viii) *Mobula kuhlii*;
 - (ix) *Mobula hypostoma*;
- (16) następujących gatunków pił (*Pristidae* spp.) we wszystkich wodach:
- (i) *Anoxypristis cuspidata*;
 - (ii) piły karłowatej (*Pristis clavata*);
 - (iii) piły drobnozębnej (*Pristis pectinata*);
 - (iv) piły zwyczajnej (*Pristis pristis*);
 - (v) *Pristis zijsron*;
- (17) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES IIIa;
- (18) rai czarnobrzuchej (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIE, VIIf, VIIg, VIIh oraz VIIk;
- (19) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES VI i X;
- (20) rai siwej (*Raja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, VII, VIII, IX i X;
- (21) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII;
- (22) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Należy je niezwłocznie uwolnić.

Artykuł 14
Przekazywanie danych

Przedkładając Komisji dane odnoszące się do wyładunków ilości złowionych ze stad zgodnie z art. 33 i 34 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, państwa członkowskie stosują kody stad określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II

Upoważnienia do połowów w wodach państw trzecich

Artykuł 15
Upoważnienia do połowów

1. Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla unijnych statków rybackich połowiących w wodach państwa trzeciego określono w załączniku III.
2. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie przekazuje innemu państwu członkowskiemu („swap”) kwotę w odniesieniu do obszarów połowowych określonych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 16 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, taki transfer obejmuje przekazanie odpowiednich upoważnień do połowów i jest zgłaszany Komisji. Nie można jednak

przekroczyć całkowitej liczby upoważnień do połowów dla każdego obszaru połowowego, określonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Rozdział III

Uprawnienia do połowów w wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem

Artykuł 16 *Transfery i wymiany kwot*

1. W przypadku gdy na podstawie przepisów regionalnej organizacji do spraw zarządzania rybołówstwem (RFMO) dozwolone są transfery lub wymiany kwot między umawiającymi się stronami RFMO, dane państwo członkowskie („zainteresowane państwo członkowskie”) może prowadzić rozmowy z umawiającą się stroną RFMO i – w stosownych przypadkach – ustalać możliwe zakresy planowanych transferów lub wymian kwot.
2. Po powiadomieniu Komisji przez zainteresowane państwo członkowskie Komisja może zatwierdzić zakres planowanych transferów lub wymian kwot, które były przedmiotem rozmów tego państwa członkowskiego z odpowiednią umawiającą się stroną RFMO. Następnie Komisja bez zbędnej zwłoki wyraża zgodę na dokonanie takiego transferu lub takiej wymiany kwot odpowiedniej umawiającej się stronie RFMO i uzyskuje od niej podobną zgodę. Komisja powiadamia następnie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot sekretariat RFMO zgodnie z przepisami tej organizacji.
3. Komisja informuje państwa członkowskie o uzgodnionym transferze lub uzgodnionej wymianie kwot.
4. Uprawnienia do połowów otrzymane od odpowiedniej umawiającej się strony RFMO lub przekazane jej w ramach transferu lub wymiany kwot uznawane są za kwoty przydzielone zainteresowanemu państwu członkowskiemu lub odliczane od przydziału tego państwa członkowskiego od momentu, w którym transfer lub wymiana kwot zostaną przeprowadzone zgodnie z warunkami porozumienia osiągniętego z odpowiednią umawiającą się stroną RFMO lub zgodnie z przepisami odpowiedniej RFMO, zależnie od przypadku. Taki przydział nie zmienia istniejącego klucza podziału do celów przydzielania uprawnień do połowów między państwami członkowskimi zgodnie z zasadą względnej stabilności działalności połowowej.
5. Niniejszy artykuł stosuje się do dnia 31 stycznia 2018 r. w odniesieniu do transferów kwot z umawiającej się strony RFMO na Unię oraz ich późniejszego przydziału państwom członkowskim.

SEKCJA 1

OBSZAR OBJEKTU KONWENCJĄ ICCAT

Artykuł 17 *Ograniczenia połowów oraz możliwości chowu, hodowli i tuczu*

1. Liczbę unijnych kliprów tuńczykowych oraz statków do połowu wędami holowanymi, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm we wschodnim Atlantyku, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 1.

2. Liczbę unijnych łodzi uprawiających tradycyjne rybołówstwo przybrzeżne, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm w Morzu Śródziemnym, ogranicza się zgodnie z pkt 2 załącznika IV.
3. Liczbę unijnych statków rybackich dokonujących połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Morzu Adriatyckim do celów hodowlanych, upoważnionych do czynnych połowów tuńczyka błękitnopłetwego o wielkości od 8 kg/75 cm do 30 kg/115 cm, ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 3.
4. Liczbę statków upoważnionych do poławiania, zatrzymywania na statku, dokonywania przeladunku, transportu lub wyladunku tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz ich całkowitą zdolność połowową wyrażoną jako pojemność brutto ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 4.
5. Liczbę tonarów służących do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 5.
6. Możliwości w zakresie chowu, hodowli i tuczu tuńczyka błękitnopłetwego oraz maksymalną wprowadzaną ilość złowionego dzikiego tuńczyka błękitnopłetwego rozdzielaną między miejsca hodowli we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym ogranicza się zgodnie z załącznikiem IV pkt 6.
7. Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich o długości co najmniej 20 metrów, które prowadzą połowy opastuna na obszarze objętym konwencją ICCAT, ogranicza się zgodnie z pkt 7 załącznika IV.

Artykuł 18

Rybołówstwo rekreacyjne

W stosownych przypadkach państwa członkowskie wydzielają w ramach kwot przydzielonych im w załączniku ID określoną część przeznaczoną na połowy rekreacyjne.

Artykuł 19

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyladunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy alopiasa (*Alopias superciliosus*) podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się ukierunkowanych połowów gatunków kosogonów należących do rodzaju *Alopias*.
3. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyladunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy głowomłotów pospolitych z rodziny *Sphyrnidae* (z wyjątkiem *Sphyrna tiburo*) w związku z połowami w obszarze objętym konwencją ICCAT.
4. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeladunku lub wyladunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych (*Carcharhinus longimanus*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.
5. Zabrania się zatrzymywania na statku żarłaczy jedwabistych (*Carcharhinus falciformis*) złowionych podczas jakiegokolwiek połowu.

SEKCJA 2

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ CCAMLR

Artykuł 20

Zakazy oraz ograniczenia połowowe

1. Ukierunkowane połowy gatunków określonych w załączniku V część A są zakazane we wskazanych tam obszarach i okresach.
2. W odniesieniu do zwiadów rybackich, TAC oraz ograniczenia przyłowów określone w załączniku V część B mają zastosowanie we wskazanych tam podobszarach.

Artykuł 21

Zwiady rybackie

1. W 2017 r. państwa członkowskie mogą uczestniczyć w zwiadach rybackich w odniesieniu do antarów (*Dissostichus* spp.) przy użyciu takli w podobszarach FAO 88.1 i 88.2 oraz w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a poza obszarami podlegającymi jurysdykcji krajowej. Państwo członkowskie powiadamia Sekretariat CCAMLR o zamiarze uczestnictwa w takich połowach zgodnie z art. 7 i 7a rozporządzenia (WE) nr 601/2004, a w każdym razie nie później niż dnia 1 czerwca 2017 r.
2. W odniesieniu do podobszarów FAO 88.1 i 88.2 oraz rejonów 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a – TAC oraz limity przyłowów przypadające na podobszar i rejon, a także ich rozdział między małe obszary badawcze (SSRU) w ramach każdego z nich, określono w załączniku V część B. Połowy w jakimkolwiek SSRU wstrzymuje się, jeśli raportowany połów osiąga określony TAC, a odnośny SSRU zostaje zamknięty dla połowów na pozostałą część okresu połowu.
3. W celu uzyskania informacji niezbędnych do ustalenia możliwości rybołówstwa oraz uniknięcia nadmiernego skoncentrowania połowów oraz nakładów połowy odbywają się możliwie w jak największym zakresie geograficznym oraz barymetrycznym. Połowy w podobszarach FAO 88.1 i 88.2, a także w rejonach 58.4.1, 58.4.2 i 58.4.3a są jednak zabronione na głębokości mniejszej niż 550 m.

Artykuł 22

Połowy kryła antarktycznego w okresie połowu 2017/2018

1. Jeśli w sezonie połowowym 2017/2018 państwo członkowskie zamierza poławiać kryła antarktycznego (*Euphausia superba*) w obszarze objętym konwencją CCAMLR, powiadamia o tym zamiarze Komisję przy użyciu formularza przedstawionego w części C załącznika V do niniejszego rozporządzenia nie później niż dnia 1 maja 2017 r. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie Komisja przekazuje powiadomienia Sekretariatowi CCAMLR nie później niż dnia 30 maja 2017 r.
2. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004, w odniesieniu do każdego statku, któremu państwo członkowskie zamierza zezwolić na uczestnictwo w połowach kryła antarktycznego.
3. Państwo członkowskie zamierzające poławiać kryła antarktycznego w obszarze objętym konwencją CCAMLR zgłasza swój zamiar dotyczący tego połowu wyłącznie w odniesieniu do upoważnionych statków pływających pod jego banderą

w momencie powiadomienia albo pływających pod banderą innego członka CCAMLR, co do których oczekuje, że w momencie dokonywania połowów będą pływały pod banderą tego państwa członkowskiego.

4. Państwa członkowskie mają prawo zezwolić na uczestnictwo w połowach kryla antarktycznego innemu statkowi niż statek zgłoszony Sekretariatowi CCAMLR zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, jeśli upoważniony statek nie może uczestniczyć w połowach z uzasadnionych przyczyn operacyjnych lub z powodu siły wyższej. W takiej sytuacji zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie informują Sekretariat CCAMLR i Komisję, przedstawiając:
 - a) wszystkie szczegółowe informacje dotyczące statku zastępującego (statków zastępujących), w tym informacje przewidziane w art. 3 rozporządzenia (WE) nr 601/2004;
 - b) wyczerpujące wyliczenie powodów uzasadniających zastąpienie i wszelkie odpowiednie dokumenty lub informacje potwierdzające.
5. Państwa członkowskie nie zezwalają na połowy kryla antarktycznego statkowi figurującemu w jakimkolwiek wykazie CCAMLR dotyczącym statków prowadzących nielegalne, nieraportowane i nieuregulowane połowy (połowy NNN).

SEKCJA 3

OBSZAR PODLEGAJĄCY KOMPETENCJI IOTC

Artykuł 23

Ograniczenie zdolności połowowej statków poławiających w obszarze podlegającym kompetencji IOTC

1. Maksymalną liczbę statków rybackich Unii poławiających tuńczyki tropikalne w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto (GT) określono w załączniku VI pkt 1.
2. Maksymalną liczbę statków rybackich Unii poławiających włócznika (*Xiphias gladius*) oraz tuńczyka białego (*Thunnus alalunga*) w obszarze podlegającym kompetencji IOTC oraz odpowiadającą im zdolność połowową wyrażoną w pojemności brutto określono w załączniku VI pkt 2.
3. Państwa członkowskie mogą dokonać ponownego przydziału statków przypisanych do jednego z dwóch rodzajów połowów, o których mowa w ust. 1 i 2, do drugiego rodzaju połowu, pod warunkiem że mogą wykazać Komisji, że taka zmiana nie prowadzi do zwiększenia nakładu połowowego w odniesieniu do danych stad ryb.
4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku propozycji transferu zdolności połowowej na rzecz ich floty statki, które mają zostać objęte transferem, figurowały w rejestrze statków IOTC lub w rejestrze statków innej regionalnej organizacji ds. rybołówstwa zajmującej się połowami tuńczyka. Ponadto statki figurujące w wykazie statków NNN jakiegokolwiek regionalnej organizacji ds. zarządzania rybołówstwem nie mogą zostać objęte transferem.
5. Państwa członkowskie mogą zwiększyć swoją zdolność połowową, przekraczając pułapy, o których mowa w ust. 1 i 2, jedynie w ramach limitów przedstawionych w planach rozwoju przedstawionych IOTC.

Artykuł 24

Dryfujące urządzenia do sztucznej koncentracji ryb i statki dostawcze

1. Statek rybacki do połowów okrężnicą w żadnym momencie nie może zrzucić więcej niż 425 aktywnych dryfujących urządzeń do sztucznej koncentracji ryb.
2. Liczba statków dostawczych pływających pod banderą państwa członkowskiego nie przekracza połowy statków rybackich do połowów okrężnicą pływających pod banderą tego państwa członkowskiego. Do celów niniejszego ustępu, liczbę sejnów i statków dostawczych ustala się na podstawie rejestru IOTC statków prowadzących połowy.

Artykuł 25

Rekiny

1. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakichkolwiek części lub całych tusz kosogonów wszystkich gatunków z rodziny *Alopiidae* podczas jakiegokolwiek połowu.
2. Zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całych tusz żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) podczas jakiegokolwiek połowu, z wyjątkiem statków o długości całkowitej poniżej 24 m prowadzących operacje połowowe w wyłącznej strefie ekonomicznej (w.s.e.) państwa członkowskiego, pod którego banderą pływają, oraz pod warunkiem że ich połowy są przeznaczone wyłącznie do spożycia lokalnego.
3. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1 i 2, nie wolno okaleczać. Należy je niezwłocznie uwolnić.

SEKCJA 4

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SPRFMO

Artykuł 26

Połowy gatunków pelagicznych

1. Tylko państwa członkowskie, które prowadziły aktywnie połowy gatunków pelagicznych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w 2007, 2008 lub 2009 r. mogą dokonywać połowów tych gatunków w tym obszarze zgodnie z TAC określonymi w załączniku IJ.
2. Państwa członkowskie, o których mowa w ust. 1, ograniczają całkowitą pojemność brutto statków pływających pod ich banderą i prowadzących w 2017 r. połowy gatunków pelagicznych w tym obszarze do łącznego poziomu dla Unii wynoszącego 78 600 ton pojemności brutto.
3. Uprawnienia do połowów określone w załączniku IJ można wykorzystywać, wyłącznie pod warunkiem że państwa członkowskie wysyłają Komisji, w celu przekazania Sekretariatowi SPRFMO, wykaz statków prowadzących aktywnie połowy lub zaangażowanych w przeładunek w obszarze objętym konwencją SPRFMO, zapisy z systemów monitorowania statków (VMS), miesięczne raporty połowowe oraz, jeżeli są one dostępne, dane na temat zawinięć do portów, najpóźniej do piątego dnia następnego miesiąca.

Artykuł 27
Połowy denne

1. Państwa członkowskie ograniczają połowy denne lub nakład połowowy w odniesieniu do połowów dennych w 2017 r. do tych części obszaru objętego konwencją SPRFMO, gdzie prowadzono połowy denne w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r., i do poziomu, który nie przekracza średniego rocznego poziomu połowów lub parametrów nakładów połowowych z tego okresu. Mogą one dokonywać połowów w zakresie wykraczającym poza udokumentowany poziom, tylko jeżeli SPRFMO zatwierdzi ich plany połowowe przekraczające poziom udokumentowanych połowów.
2. Państwa członkowskie bez udokumentowanych połowów lub nakładu połowowego w odniesieniu do połowów dennych w obszarze objętym konwencją SPRFMO w okresie od dnia 1 stycznia 2002 r. do dnia 31 grudnia 2006 r. nie dokonują połowów, chyba że SPRFMO zatwierdzi ich plan połowowy bez tej dokumentacji.

SEKCJA 5
OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ IATTC

Artykuł 28
Połowy przy użyciu okrężnic

1. Połowy tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*), opastuna (*Thunnus obesus*) oraz tuńczyka bonito (*Katsuwonus pelamis*) dokonywane przez statki łowiące przy użyciu okrężnic są zabronione:
 - a) od dnia 29 lipca do dnia 28 września 2017 r. lub od dnia 18 listopada 2017 r. do dnia 18 stycznia 2018 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
 - linie brzegowe Ameryk od strony Oceanu Spokojnego,
 - 150° długości geograficznej zachodniej,
 - 40° szerokości geograficznej północnej,
 - 40° szerokości geograficznej południowej;
 - b) od dnia 29 września do dnia 29 października 2017 r. w obszarze wyznaczonym przez następujące granice:
 - 96° długości geograficznej zachodniej,
 - 110° długości geograficznej zachodniej,
 - 4° szerokości geograficznej północnej,
 - 3° szerokości geograficznej południowej.

2. Do dnia 1 kwietnia 2017 r. zainteresowane państwa członkowskie zgłaszają Komisji wybrany okres zamknięcia, o którym mowa w ust. 1. Wszystkie statki rybackie danego państwa członkowskiego połowiące okrężnicami wstrzymują na wybrany okres połowy przy użyciu okrężnic w obszarach, o których mowa w ust. 1.
3. Statki łowiące tuńczyka przy użyciu okrężnic w obszarze objętym konwencją IATTC zatrzymują na statku, a następnie wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione tuńczyki żółtopłetwe, opastuny i tuńczyki bonito.
4. Ust. 3 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
 - a) jeżeli ryby uznano za nienadające się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż wymiar; lub
 - b) podczas ostatniej części rejsu, gdy na statku może nie być już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić cały połów tuńczyka złowiony podczas tej części rejsu.

Artykuł 29

Zakaz połowów żarłaczy białopłetwych

1. Zabrania się połowów żarłacza białopłetwego (*Carcharhinus longimanus*) w obszarze objętym konwencją IATTC, a także zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania, wystawiania na sprzedaż, sprzedaży lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy żarłaczy białopłetwych złowionych w tym obszarze.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Operatorzy statku muszą je niezwłocznie uwolnić.
3. Operatorzy statku:
 - a) odnotowują liczbę uwolnień z oznaczeniem stanu ryb (martwe lub żywe);
 - b) zgłaszają informacje określone w lit. a) państwu członkowskiemu, którego są obywatelami. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje zgromadzone w trakcie poprzedniego roku do dnia 31 stycznia.

Artykuł 30

Zakaz połowów mantowatych

Unijnym statkom rybackim w obszarze objętym konwencją IATTC zabrania się dokonywania połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania, wyładowywania, przechowywania, wystawiania na sprzedaż lub sprzedaży jakiegokolwiek części lub całych tusz mantowatych (rodziny *Mobulidae* obejmującej rodzaje *Manta* i *Mobula*). Unijne statki rybackie uwalniają mantowate – żywe i w miarę możliwości nieokaleczone – niezwłocznie po zauważeniu, że zostały złowione.

SEKCJA 6

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ SEAFO

Artykuł 31

Zakaz połowów rekinów głębinowych

W obszarze objętym konwencją SEAFO zabrania się ukierunkowanych połowów niżej wymienionych rekinów głębinowych:

- *Apristurus manis*,

- kolczak (*Etmopterus bigelowi*),
- *Etmopterus brachyurus*,
- koleń długopłetwy (*Etmopterus princeps*),
- kolczak smukły (*Etmopterus pusillus*),
- rajowate (*Rajidae*),
- *Scymnodon squamulosus*,
- rekiny głębinowe z nadrzędu *Selachimorpha*.
- koleń pospolity (*Squalus acanthias*),

SEKCJA 7

OBSZAR OBJĘTY KONWENCJĄ WCPFC

Artykuł 32

Warunki połowów opastuna, tuńczyka żółtopłetwego tuńczyka bonito i tuńczyka białego z południowego Pacyfiku

1. Państwa członkowskie dopilnowują, by liczba dni połowowych przydzielonych statkom poławiającym okrężnicami opastuna (*Thunnus obesus*), tuńczyka żółtopłetwego (*Thunnus albacares*) i bonito (*Katsuwonus pelamis*) w części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej na pełnym morzu pomiędzy 20° N a 20° S nie przekraczała 403 dni.
2. Statki rybackie Unii nie prowadzą ukierunkowanych połowów tuńczyka białego z południowego Pacyfiku (*Thunnus alalunga*) w obszarze objętym konwencją WCPFC na południe od 20° S.
3. Państwa członkowskie dopilnowują, by w 2017 r. połowy opastuna (*Thunnus obesus*) przez takłowce nie przekroczyły 2 000 ton.

Artykuł 33

Obszar zamknięty dla połowów przy użyciu urządzeń do sztucznej koncentracji ryb

1. W części obszaru objętego konwencją WCPFC położonej między 20° N a 20° S między godz. 00:00 dnia 1 lipca 2017 r. a godz. 24:00 dnia 31 października 2017 r. zabrania się działalności połowowej statkom łowiącym przy użyciu okrężnic, korzystającym z urządzeń do sztucznej koncentracji ryb (FAD). W tym okresie statki rybackie do połowów okrężnicą mogą prowadzić operacje połowowe w tej części obszaru objętego konwencją WCPFC jedynie jeżeli na statku przebywa obserwator kontrolujący, czy dany statek w dowolnym momencie:
 - a) nie stosuje FAD ani powiązanych urządzeń elektronicznych, ani nie obsługuje ich,

- b) nie prowadzi połowów w ławicach przy pomocy FAD.
- 2. Wszystkie statki rybackie do połowów okrężnicą, prowadzące połowy w części obszaru objętego konwencją WCPFC, o której mowa w ust. 1, zatrzymują na statku i wyładowują lub przeładowują wszystkie złowione opastuny, tuńczyki żółtopłetwe i bonito.
- 3. Ust. 2 nie ma zastosowania w następujących przypadkach:
 - a) podczas ostatniej części rejsu, jeżeli na statku nie ma już wystarczająco dużo miejsca, aby pomieścić wszystkie ryby;
 - b) jeżeli ryby nie nadają się do spożycia przez ludzi z powodów innych niż rozmiar; lub
 - c) gdy wystąpi poważna awaria urządzeń do zamrażania.

Artykuł 34

Ograniczenia liczby unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika

Maksymalną liczbę unijnych statków rybackich upoważnionych do połowów włócznika (*Xiphias gladius*) w obszarach na południe od 20° S w obszarze objętym konwencją WCPFC określono w załączniku VII.

Artykuł 35

Żarłacz jedwabiste i żarłacz białopłetwe

- 1. W obszarze objętym konwencją WCPFC zabrania się zatrzymywania na statku, przeładunku, przechowywania lub wyładunku jakiegokolwiek części lub całej tuszy osobników następujących gatunków:
 - a) żarłacz jedwabiste (*Carcharhinus falciformis*),
 - b) żarłacz białopłetwe (*Carcharhinus longimanus*).
- 2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Należy je niezwłocznie uwolnić.

Artykuł 36

Obszar podlegający jednocześnie IATTC i WCPFC

- 1. Statki wpisane wyłącznie do rejestru WCPFC stosują środki, o których mowa w niniejszej sekcji, kiedy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC oraz WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. s).
- 2. Statki wpisane jednocześnie do rejestru WCPFC i IATTC oraz statki wpisane wyłącznie do rejestru IATTC stosują środki określone w art. 28 ust. 1 lit. a), ust. 2, 3 i 4 oraz w art. 29, kiedy dokonują połowów w obszarze podlegającym jednocześnie IATTC i WCPFC zgodnie z definicją w art. 4 lit. s).

SEKCJA 8

OBSZAR OBJĘTY POROZUMIENIEM GFCM

Artykuł 37

Małe stada pelagiczne w podobszarach geograficznych 17 i 18

1. Połowy małych stad pelagicznych przez unijne statki rybackie w podobszarach geograficznych 17 i 18 nie przekraczają poziomów dopuszczonych w 2014 r., jak określono w załączniku II.
2. Liczba dni przydzielonych unijnym statkom rybackim prowadzącym połowy małych stad pelagicznych (sardynki i sardeli) w podobszarach geograficznych 17 i 18 nie przekracza 180 dni rocznie. Maksymalna liczba dni przyznana statkom prowadzącym połowy sardynki wynosi 144 dni. Maksymalna liczba dni przyznana statkom prowadzącym połowy sardeli wynosi 144 dni.
3. Państwa członkowskie stosują w odniesieniu do statków pływających pod ich banderą następujące tymczasowe zamknięcia:
 - a) w przypadku statków dokonujących połowów sardynek, zamknięcie na co najmniej 15, ale nie więcej niż 30 kolejnych dni na całym Adriatyku (podobszary geograficzne GFCM 17 i 18) od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca lub od dnia 1 października do dnia 31 grudnia;
 - b) w przypadku statków dokonujących połowów sardeli, zamknięcie na co najmniej 15, ale nie więcej niż 30 kolejnych dni na całym Adriatyku (podobszary geograficzne GFCM 17 i 18) od dnia 1 kwietnia do dnia 30 września;
 - c) w przypadku wszystkich statków o długości powyżej 12 metrów dokonujących połowów stad małych ryb pelagicznych, zamknięcie na co najmniej 6 miesięcy, obejmujące co najmniej 30 % obszarów wskazanych przez państwa członkowskie jako obszary wylęgu lub obszary o szczególnym znaczeniu dla ochrony najmłodszych klas wiekowych ryb (wód terytorialnych i morza wewnętrznego).

SEKCJA 9

MORZE BERINGA

Artykuł 38

Zakaz połowów w obszarach pełnomorskich Morza Beringa

Zabrania się połowów mintaja (*Theragra chalcogramma*) w obszarach pełnomorskich Morza Beringa.

TYTUŁ III

UPRAWNIENIA DO POŁOWÓW

DLA DO STATKÓW PAŃSTW TRZECICH W WODACH UNII

Artykuł 39

TAC

Statkom rybackim pływającym pod banderą Norwegii oraz statkom rybackim zarejestrowanym na Wyspach Owczych zezwala się na dokonywanie połowów w wodach

Unii w granicach TAC określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozdziale III rozporządzenia (WE) nr 1006/2008.

Artykuł 40
Upoważnienia do połowów

Maksymalną liczbę upoważnień do połowów dla statków państw trzecich poławiających w wodach Unii określono w załączniku VIII.

Artykuł 41
Warunki wyładunku połowów i przyłowów

Warunki określone w art. 7 mają zastosowanie do połowów i przyłowów statków państw trzecich poławiających na podstawie upoważnień określonych w art. 40.

Artykuł 42
Zakazy

1. Statkom państw trzecich zabrania się połowów, zatrzymywania na statku, przeładowywania lub wyładowywania następujących gatunków, jeżeli zostały one znalezione w wodach Unii:
 - (1) rai promienistej (*Amblyraja radiata*) w wodach Unii rejonów ICES IIa, IIIa i VIId oraz w podobszarze ICES IV;
 - (2) następujących gatunków pił w wodach Unii:
 - (i) *Anoxypristis cuspidata*;
 - (ii) piły karłowatej (*Pristis clavata*);
 - (iii) piły drobnozębnej (*Pristis pectinata*);
 - (iv) piły zwyczajnej (*Pristis pristis*);
 - (v) *Pristis zijsron*;
 - (3) długoszpara (*Cetorhinus maximus*) i żarłacza białego (*Carcharodon carcharias*) w wodach Unii;
 - (4) kompleksu gatunków (*Dipturus* cf. *flossada* i *Dipturus* cf. *intermedia*) rai gładkiej (*Dipturus batis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa i podobszarach ICES III, IV, VI, VII, VIII, IX oraz X;
 - (5) rekina szarego (*Galeorhinus galeus*) w przypadku połowów taklami w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;
 - (6) kolczaka smukłego (*Etmopterus pusillus*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV, V, VI, VII, VIII, XII i XIV;
 - (7) liksy (*Dalatias licha*), kolonia kolcobredego (*Deania calcea*), kolonia czerwonego (*Centrophorus squamosus*), kolonia długopłetwego (*Etmopterus princeps*) i kolonia iberyjskiego (*Centroscymnus coelolepis*) w wodach Unii rejonu ICES IIa oraz podobszarach ICES I, IV i XIV;
 - (8) żarłacza śledziowego (*Lamna nasus*) w wodach Unii;

- (9) manty z gatunku *Manta alfredi* w wodach Unii;
 - (10) manty z gatunku *Manta birostris* w wodach Unii;
 - (11) następujących gatunków z rodzaju *Mobula* w wodach Unii:
 - (i) mobuli (*Mobula mobular*);
 - (ii) *Mobula rochebrunei*;
 - (iii) *Mobula japonica*;
 - (iv) *Mobula thurstoni*;
 - (v) *Mobula eregoodootenkee*;
 - (vi) *Mobula munkiana*;
 - (vii) *Mobula tarapacana*;
 - (viii) *Mobula kuhlii*;
 - (ix) *Mobula hypostoma*;
 - (12) rai nabijanej (*Raja clavata*) w wodach Unii rejonu ICES IIIa;
 - (13) rai czarnobrzuchej (*Raja (Dipturus) nidarosiensis*) w wodach Unii rejonów ICES VIa, VIb, VIIa, VIIb, VIIc, VIIe, VIIf, VIIg, VIIh oraz VIIk;
 - (14) rai bruzdowanej (*Raja undulata*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, IX i X i rai siwej (*Raja alba*) w wodach Unii podobszarów ICES VI, VII, VIII, IX oraz X;
 - (15) rochowatych (*Rhinobatidae*) w wodach Unii podobszarów ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X oraz XII;
 - (16) anioła morskiego (*Squatina squatina*) w wodach Unii.
2. Przypadkowo złowionych osobników gatunków, o których mowa w ust. 1, nie wolno okaleczać. Należy je niezwłocznie uwolnić.

TYTUŁ IV PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 43

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Rybołówstwa i Akwakultury ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 44

Przepis przejściowy

Art. 10, art. 12 ust. 2, art. 13, 19, 20, 25, 29, 30, 31, 35, 38, i 42 stosuje się nadal odpowiednio w 2018 r. do czasu wejścia w życie rozporządzenia ustalającego uprawnienia do połowów na 2018 rok.

Artykuł 45
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2017 r.

Jednakże art. 8 stosuje się od dnia 1 lutego 2017 r.

Przepisy dotyczące uprawnień do połowów określonych w art. 20, 21 oraz 22 i w załącznikach IE oraz V w odniesieniu do niektórych stad ryb w obszarze objętym konwencją CCAMLR stosuje się od dnia 1 grudnia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

W imieniu Rady
Przewodniczący